

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa W. M.
przeciwko O. w W. i G. S.A. w W.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 kwietnia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 sierpnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 28 sierpnia 2019 r. zmienił pkt I wyroku Sądu Okręgowego w R. z 9 marca 2018 r., w ten sposób, iż zasądził od Pozwanego O. w W. na rzecz powódki W. M. kwotę 10.000 zł, oddalił apelację Powódki w pozostałym zakresie i nie obciążył jej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz Pozwanych.

Sąd II instancji uznał, iż apelacja Powódki zasługiwała na uwzględnienie jedynie częściowo, tj. w zakresie zasądzenia od pozwanego O. w W. kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych.

Od powyższego orzeczenia skargę kasacyjną wniosła Powódka zaskarżając go w części tj., co do pkt I wyroku z uwagi na pominięcie w sentencji wyroku pozwanego (...) Bank SA, oraz w części co do pkt II wyroku poprzez oddalenie apelacji ponad kwotę zasądzonych 10.000 zł zadośćuczynienia i wniosła o jego zmianę poprzez zasądzenie solidarnie od pozwanych O. w W., oraz (...) Bank SA w W. zadośćuczynienia w kwocie 1.490.000 złotych wraz z wnioskiem o zasądzenie od pozwanych na rzecz Powódki kosztów procesu wg norm przepisanych.

Powódka wniosła o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej, ponieważ zdaniem składającej skargę kasacyjną w tej sprawie występują istotne zagadnienia prawne z zakresu prawa cywilnego i prawa o ochronie konkurencji i konsumentów wymagających wykładni, które wywołują lub mogą wywoływać rozbieżności interpretacyjne co do sposobu orzekania wysokości zadośćuczynienia za naruszane przez banki i instytucje finansowe dobra osobiste, za nadużycia prawa, za stosowanie niedozwolonych wobec jednostek klauzul umownych, sposobu rozstrzygania tego typu spraw i zasądzania zróżnicowanych zadośćuczynień finansowych oraz porównania wysokości nakładanych kar administracyjnych na te instytucje za stosowanie niedozwolonych klauzul umownych lub prowadzenia działalności wbrew zakazom ujawnionych w Rejestrze Klauzul Niedozwolonych Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w W. lub decyzjach Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta oraz wskazała, iż w toku całego postępowania należało dokonać całościowej oceny abuzywności pierwotnych postanowień umownych związanych z umowami kredytowymi Powódki zawieranymi z (...) Bank SA i na ich tle dokonać oceny ważności łańcucha dokonywanych tzw. cesji wierzytelności.

Pozwany O. w W. wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej, nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, oddalenie skargi kasacyjnej i zasądzenie na jego rzecz od Powódki kosztów postępowania kasacyjnego.

Pozwany (...) Bank SA również wniósł o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej, o oddalenie skargi kasacyjnej i zasądzenie od Powódki kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest w polskim systemie prawnym ukształtowana jako nadzwyczajny środek zaskarżenia. Jego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być w każdym wypadku uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy na tym etapie postępowania kasacyjnego, tj. w ramach tzw. przedsądu, bada wyłącznie wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty przez powołanie i uzasadnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtowane zostały istotne wymagania, którym powinno sprostać uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie wniosek Skarżącej standardom tym nie sprostał. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wskazanie jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) nakłada na skarżącego obowiązek nie tylko sformułowania tego zagadnienia, ale, co istotne, przedstawienia wyczerpującej argumentacji, wykazania, że jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozstrzygnięte, oraz że jego precedensowy charakter będzie miał znaczenie przy rozstrzyganiu spraw podobnych przez sądy powszechne. Uzasadnienie zatem tej przesłanki wymaga od skarżącego szczególnej staranności w wykazywaniu „istotności” zagadnienia, które musi mieć charakter prawny. Tymczasem Skarżąca w niniejszej sprawie ograniczyła uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania do ogólnej konstatacji o występowaniu w niej istotnych zagadnień prawnych, które dotyczyć mają ogólnie wymienionych w uzasadnieniu okoliczności czy

instytucji prawnych. W drugiej części uzasadnienia powołane są argumenty - również w ogólny sposób - mające przemawiać za przyjęciem skargi do rozpoznania, jednak takie, które nie odnoszą się do występowania istotnego zagadnienia prawnego w powyższym zakresie, a ponadto również nie spełniające wymagań profesjonalnego wyводу prawnego uzasadnienia wniosku.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ *in princ.* k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. z uwagi na sytuację majątkową Skarżącej.

jw